

Перво Действие, четвърта картина.

4

Меркуцио. —

Кралица Маб тогаз била е с тебе.
 На всеки феи тя е прародител.
 На рист — ахат от прѣстен, що блеще
 на показалеца на всеки съветник.
 Тя като атом вѣред пощта се носи,
 нося на спящите най-силно дражки.
 На паяка краката тънки стиги
 на тая колесница са; кралица
 на скакалец са кейката покривка;
 най-нежна паяжина са гудите,
 адултът — крък от лунка светлина,
 а кришките — и на щурец, кошта —
 са кейк бѣг; в шибра сива, малък
 комар, по-малък и от червей, който
 гледо си свѣда по ръката на
 ленивата мола — колата вози.
 И тая колесница, празен лениник,
 от катерица, срѣк здравелец,
 или от червей майстор е родена
 за феите в дълбоки старини.
 Така кралица Маб прелука пощем.
 Преводи ми покоите на виобек,
 на сѣи мой върда своята любов;
 на царедворец по гърба ми мина,
 поклони мой склѣва, а вопре ми
 на адвокат рѣката, мой блѣнува
 за подкуп; урните ми нежно гали
 на хубавица която, целувка
 мѣ ѝ се присвѣни; но злата Маб
 покрива негѣ с прищѣки тѣзи утѣни.